

Skatter af Folk, som har de nævnte Indtægter. Naturligvis var det ønskeligt, om det var saaledes, men Stillingen er jo ganske anderledes, og vi har i øvrigt ogsaa set, at hvor Socialdemokraterne har Ansvar, nemlig i Københavns Kommune, der skriver man, at man vil anse det for urimeligt at gaa til Ændringer, der formindsker Skattens Provenu, saaledes som Indtægtsforholdene i det hele taget ligger.

Vi har tillige, synes jeg, en meget vægtig Grund til ikke i Øjeblikket at gaa videre med Progressionen, nemlig den, at dette Forslag har været forelagt samtlige kommunale Organisationer til Udtalelse, og ingen af disse har udtalt sig om Ændring i Progressionen i § 4. Altsaa, de Organisationer, de Institutioner, der praktisk i to Aar har arbejdet med de nu-gældende Satser, har formentlig kunnet arbejde forsvarligt med disse Satser, og derfor mener jeg, at der er noget mærkeligt i, at man ikke har villet tage Hensyn dertil. Det drejer sig ikke alene om de tre Organisationer, hvem Sagen har været forelagt, men vi har faaet en Hensynstilling fra Foreningen af danske Købstæders Ligningskommissioner, altsaa de Mennesker, som praktisk har med Skatte-ligningen at gøre omkring i Købstæderne, og denne Forening stiller ikke mindre end 10 Ændringsforslag til Lovforslaget, men de foreslaar slet ingen Ændring i § 4, hvilket turde være det bedste Bevis for, at man meget vel har kunnet benytte Satserne, som de er.

Der kom nogle Elskværdigheder fra Socialdemokraternes ærede Ordfører til de Konservative. Jeg kan meget vel forstaa disse Udtalelser paa Baggrund af den Forhandling, vi for nogen Tid siden havde om nogle tilsvarende Bestemmelser i den københavnske Skattelov. I øvrigt mener jeg, at Socialdemokraterne heller ikke har Grund til at hovere her. Jeg udtalte ved den tidligere Lejlighed min Paaskønnelse af, at Socialdemokraterne viste den Ansvarsfølelse at stille sig paa samme Maade her i Salen som i Borgerrepræsentationen. Jeg synes dog, det maa være ganske givet, at naar man holder sig til 300 Kr. her i København som Børnefradrag, saa kan 300 Kr. aldrig blive et rimeligt Børnefradrag f. Eks. i Napstjert. Forholdet ligger helt anderledes i mange Landkommuner, og jeg mener, at det Forslag, vi stiller, netop tager Hensyn dertil. Jeg vil gerne nævne en Ting, som synes mig mærkelig. Af Bilagene til Lovforslaget ser man, at Fælles-

repræsentationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse ikke har ønsket nogen Ændring i § 4. De Radikales ærede Ordfører er Formand for denne Organisation; altsaa, da Lovforslaget er forelagt ham som Kommunalmand til Udtalelse, har han intet Ændringsforslag stillet til § 4, men naar vi kommer her ind i Salen, underskriver han paa, at der ikke kan lægges en retfærdig og forsvarlig Ligning efter disse Bestemmelser. Jeg maa mene, at hvis det virkelig var hans Anskuelse, var det ogsaa hans Pligt at gøre opmærksom derpaa, da Lovforslaget var forelagt ham til Udtalelse. Jeg skal lige gøre opmærksom paa, hvilken Forskel der er mellem det, der nu foreslaas fra Flertallets Side, og Mindretallets Ændringsforslag, da jeg synes, det har en vis Interesse. Hvis man holder sig til Kommuner med Kildeartsbeskatning, vil Progressionen kunne blive saaledes, at man for Arbejdsindtægten Vedkommende for hver 1 000 Kr. efter Lovforslaget kun kan gaa ned til 300 Kr. og op til 1 950 Kr. med den Procent, der her er Tale om, altsaa til en Beskatning fra 1 til $6\frac{1}{2}$. Formueindtægten kan i de Kommuner beskattes $6\frac{1}{2}$ Gang saa kraftigt som Arbejdsindtægten, men hvis vi tog Socialdemokraternes Forslag, vilde Formueindtægten kunne beskattes $13\frac{1}{2}$ Gang saa kraftigt som de smaa Arbejdsindkomster. Jeg tror dog, Forholdene er saaledes, at der ikke er Grund til at gøre en saa stor Forskel. Holder vi os til Kommuner uden Kildeartsbeskatning, kan efter Lovforslaget de større Indtægter beskattes $4\frac{2}{3}$ Gang saa haardt som de mindre Indtægter, og dertil kommer saa det frie Skøn, men hvis vi tog det andet Forslag, vilde de kunne beskattes 10 Gange saa haardt. Jeg maa holde for, at saaledes som Pengens Værdi og de økonomiske Forhold er, er der ingen Grund til at gaa til saa vidtgaaende Foranstaltninger, navnlig er der heller ikke Grund dertil i Betragtning af, at ingen af de Organisationer, som dette Lovforslag har været forelagt, har udtalt Ænske derom. Jeg maa udtale min Forbavselse over, at man ikke fra radikal Side har ment at burde tage noget som helst Hensyn til Landets største kommunale Organisation: Foreningen af Sogneraadsforeninger, som ønskede, at Sognekommunerne skulde være helt frit stillet med Hensyn til Børnefradraget. Jeg forstaa, at vi her maatte fastholde et bestemt Princip, nemlig, at der skal være Lettelser for Familieforsørgere, men det er et fuldkommen rigtigt Standpunkt, Ven-